

LISTY

Česko-lichtenštejnské
společnosti

jaro | léto 2026 od roku 2018

O SPOLKU

SPOLKOVÝ ŽIVOT

A ČLENKU/ČLENA ZNÁTE?

O SPOLKU

Milé členky, milí členové,

tyto řádky píší jen pár dní po naší víkendové členské schůzi v Lednici, kterou si, pevně věřím, všichni zúčastnění včetně mě opravdu užili.

Ještě než jsme se v sobotu dopoledne ponořili do jednacích povinností, probrali důležité návrhy a schválili několik novinek, setkali jsme se předchozího večera u sklenky vína v moderním gravitačním vinařství Eisgrub. Provoz vinařství, které je téměř na dohled Zahradnické fakultě Mendelovy univerzity, nám ukázal Zdeněk Pavlů, jeden ze spolumajitelů. Degustace se v jeho podání protáhla a stala se skutečným nevšedním zážitkem – za to mu patří velký dík.

Sobotní členská schůze byla v mnohém také netradiční. Privítali jsme totiž Simona Biedermanna, nového velvyslance Lichtenštejského knížectví pro Českou republiku. Velmi nás těší, že se stal čestným členem našeho spolku.

Vydatný oběd v zámecké restauraci korunovala exkluzivní prohlídka interiérů lednického zámku, kterou zorganizovala naše členka a dlouholetá kastelánka Ivana Holásková. V jejím zastoupení nám zámek – tak trochu jinak, s nadsázkou, nápaditostí a sympatickou dávkou ironie – představila neméně skvělá průvodkyně Vendula Jandová.

Přestože jsme již v polovině roku, návrh aktivit na nejbližší měsíce je více než bohatý. Na přelomu září a října bych vás, přátelé, rád pozval na již 11. ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu, který se tentokrát ponese v duchu francouzské elegance a evropské kulturní diplomacie 18. a 19. století. Za zmínku určitě stojí, že hlavní inspirací letošního ročníku se stal zlatý kočár knížete Josefa Václava z Lichtenštejna, symbol vytříbeného vkusu a vznešené reprezentace. Pro setkání členů výbor doporučuje Prolog, který se koná 19. 9. v Zahradním paláci ve Vidni, a Zahajovací koncert, jež se uskuteční 26. 9. v Zimní jízdárně valtického zámku.

Desetileté výročí zahájení činnosti si letos připomíná Česko-lichtenštejská komise historiků. Při této příležitosti uspořádá 25. a 26. 11. v Brně a v Praze konferenci. Věříme, že vám bližší informace ke konání obou akcí co nejdříve přineseme.

Milí přátelé, doufám, že se potkáme dříve než na tradičním předvánočním setkání. Dovolte mi, abych vám nyní popřál krásné léto a pohodové počtení. Třeba někde v chlázku u vody...

Petr Svoboda, předseda

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Mikulovský zámek zaplnily stovky mladých lidí. Konala se tam konference Cross Border Dialogue

Hlavní reprezentační sál a Sala terrena mikulovského zámku hostili ve středu 29. dubna mezioborovou a mezigenerační konferenci Cross Border Dialogue. Pořádal ji klub Alpbach Czechia & Slovakia a letošní ročník je už jejím druhým v pořadí.

Akci organizují mladí dobrovolníci, jedním z nich je náš člen Kryštof Čížmář, jejichž cílem je posílit přeshraničních spolupráci regionů a tím i zemí (jde o pomezí Rakouska, Slovenska a Česka). V jednu chvíli se na jednom místě sjeli mladí motivovaní lidé a zástupci z politiky, ekonomiky či akademické půdy.

Hlavním konferenčním dnem byla středa. Program však trval až do neděle 3. května. Doplnil ho několikadenní neméně zajímavý mezinárodní program pro studenty, kteří se chtějí aktivně zapojit do diskuse o evropských tématech, současných výzvách a budoucnosti regionu. Program propojil studenty ze všech tří zemí a vytvořil prostor pro otevřený dialog, výměnu názorů i navazování kontaktů napříč obory a i státy.

Součástí hlavního konferenčního dne byly mimo jiné také panelové diskuze. Do jedné z nich se zapojili i zástupci firem z portfolia rodiny Lichtenštejnů. Konkrétně ředitel Guts- und Forstbetrieb Wilfersdorf Hans Jörg Damm a Adam Lessing, který dlouhá působil v představenstvu LGT Bank. Za Mendelovu univerzitu pány doplnila Ludmila Floková z Ústavu environmentalistiky a přírodních zdrojů a vedoucí Správy CHKO Soutok Vladan Riedl.

Tématem jejich panelu byla „Udržitelnost jako hodnota přesahující hranice“ – Sustainability as a Value Beyond Borders. Cílem bylo představit publiku jak dlouhodobou hodnotu udržitelnosti, tak její konkrétní uplatnění v našich příhraničních regionech. Téma vzbudilo velký zájem v řadách posluchačů, kteří diskutovali počastovali množstvím věcných dotazů.

Akce se zúčastnil také honorární konzul Lichtenštejnského knížectví Daniel Herman a asi desítka členů Česko-lichtenštejnské společnosti. Z Vídně do Mikulova dorazila například místopředsedkyně Zuzana Holendová.

Mladé dobrovolníky do Mikulova pozvala místostarostka města Petra Korlaar, která Cross Border Dialogue od prvního ročníku se zaujetím sleduje a podporuje. „Přijďte se zapojit do inspirativního setkání mladých profesionálů z Česka, Rakouska i Slovenska. Akce propojuje oblasti veřejné správy, vědy a byznysu. Čeká nás den plný diskuzí a přednášek. Součástí programu je také představení nových pracovních příležitostí pro mladou generaci včetně možností přeshraniční práce,“ pozvala před akcí Mikulovany v příspěvku na sociální síti Facebook.

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Autorky představily knihu o bratrech Bauerových ve Wilfersdorfu.

Privítal je zaplněný sál

Německou verzi knihy s názvem *Die Brüder Bauer: Die Geschichte der drei Jungen aus Valtice* představily její autorky v polovině března ve vnitřních prostorách lichtenštejnského zámku ve Wilfersdorfu.

Poslechnout si, o čem knížka vypráví a jak vznikla, si přišlo nebo přijelo na padesát hostů z Rakouska i z České republiky. Nechyběli mezi nimi honorární konzul Lichtenštejnského knížectví v České republice Daniel Herman, nejvyšší představitel Wilfersdorfu, starostové Břeclavi a Valtic, členové Česko-lichtenštejnské společnosti, zástupci lichtenštejnských sbírek v čele s archivářem Arthurem Stögmannerem, kastelánka zámku Lednice Ivana Holásková nebo Lenka Beránková jako zástupkyně Richarda Svobody, kastelána zámku Valtice. Velmi potěšující byla i účast množství místních lidí včetně zástupců dolnorakouského tisku.

Za spolupořadatele akce, kterou doprovodila prezentace originálních kreseb dívek, se slova ujali Horst Obermayer, předseda Kultur & Tourismusverein Liechtenstein Schloss Wilfersdorf a Hans Jörg Damm, ředitel zemědělského a lesnického podniku Lichtenštejnů se sídlem Wilfersdorfu.

Za Michala Růžičku, zvláštního zmocněnce Nadace knížete z Lichtenštejna v České republice, pak hovořil jeho dočasný zástupce, a zároveň předseda Česko-lichtenštejnské společnosti Petr Svoboda.

„Na první pohled se může zdát, že nás dohromady svedl jeden docela malý důvod, který se pohodlně schová i do dámské kabelky. Totiž kniha s názvem *Die Brüder Bauer: Die Geschichte der drei Jungen aus Valtice*. Za touhle útlou knížkou se však skrývá jeden dlouhý a hluboký příběh, který se – troufám si tvrdit – ve světě jen tak nevidí. A to příběh tří bratrů Josepha, Franze a Ferdinanda Bauerových, rodáků z jihomoravských Valtic a talentovaných synů předního lichtenštejnského malíře Lucase Bauera,“ začal Svoboda.

Připomněl, že zpočátku si s hochy a s jejich maminkou osud pořádně pohrál. „Byli ještě malí, když jejich otec Lucas zemřel. Neopustil je však zcela. Zanechal v nich totiž kus sebe v podobě obrovské dávky výtvarného talentu, který se začal projevovat už v jejich velmi útlém věku. Tihle tři hoši tak na konci osmnáctého století, kdy si ještě malíři sami museli míchat barvy, kdy se večer ve světnicích svítilo jen při svíčkách, a kdy čas plynul výrazně pomaleji než dnes, začali stavět základy fantastické botanické ilustrace, nad níž se dodnes celý svět sklání a obdivuje ji,“ podotkl.

A pak již navázal přímo na um čtveřice dívek, autorek knihy. „Podobně štědrý byl osud také ke čtveřici dívek

SPOLKOVÝ ŽIVOT

z Valtic a Lednice. K Anastasii a Marii Komarovým a Veronice a Kláře Kružíkovým. I je obdařil obrovskou dávkou výtvarného talentu okořeněnou o bauerovskou preciznost, smysl pro detail, trpělivost, nadšení a chuť vrátit příběh tří bratří zpátky domů, do prostředí, které tehdy neznalo hranic, a které vzkvétalo pod svědomitým panováním šlechtického rodu Lichtenštejnů. Díky směsici všech těchto esencí jsme tak nyní svědky vzniku jedné malé velké knihy, kterou pro tři bratry vytvořily čtyři sestry pod vedením svojí mentorky Zdeňky Žďárské Benešové s oddanou podporou skvělého profesora Hanse Waltera Lacka. Díky studentce Janě Čapkové, která knihu přeložila, si ji tak můžete přečíst i vy, kteří neovládáte složitou češtinu, právě ve vašem rodném jazyce, v němčině," doplnil předseda Česko-lichtenštejnské společnosti.

Akce se nesla v příjemné a družné atmosféře, a protáhla se až do večerních hodin.

A ČLENKU/ČLENA ZNÁTE?

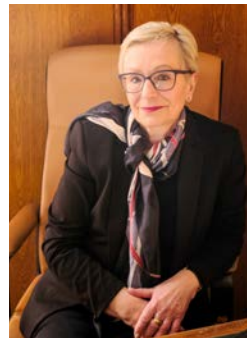
Ivana Holásková, kastelánka zámku v Lednici

Vzpomenete si ještě, jak a kdy jste se dozvěděla o Česko-lichtenštejnské společnosti?

O společnosti jsem se dozvěděla v roce 2018, prostřednictvím Česko-lichtenštejnské komise historiků, se kterou jsem se několikrát setkala v rámci spolupráce.

Co vás vedlo k tomu, že jste se do ní rozhodla vstoupit?

Vzhledem k tomu, že pracuji dlouhá léta jako kastelánka zámku Lednice, je pro mne důležité a zajímavé podílet se na rozvoji dobrých vztahů mezi ČR a Lichtenštejnskem. Měla jsem možnost se několikrát setkat se členy knížecí rodiny už v roce 1988 a 1989, velmi mne zaujal jejich vztah k Lednicko-valtickému areálu a možnost spolupráce s jejich archivy.

Odkud pocházíte?

Narodila jsem a mládí strávila v Brně, kde jsem vystudovala humanitní gymnázium a sociologii, od roku 1978 žiji a pracuji v Lednici.

Čemu se věnujete v pracovním životě?

Náplň práce kastelánky je velmi různorodá, stručně lze říci: věnuji se správě, provozu a údržbě památkového objektu a zámeckého parku v Lednici.

Co vás nejvíce baví a zajímá?

Od dětství historie, literatura a umění, za což vděčím svým rodičům, kteří mne tímto směrem vedli. Dnes je to ještě cestování a vnukové.

Richard Svoboda, kastelán zámku ve Valticích

Vzpomenete si ještě, jak a kdy jste se dozvěděl o Česko-lichtenštejnské společnosti?

ČLS jsem spoluzakládal. Mimo jiného mně a asi i ostatním zakládajícím členům byly podnětem milé návštěvy paní velvyslankyně Marie-Pii Liechtenstein ve Valticích a přátelské vztahy s Michalem Růžičkou, který se už tenkrát profesně podílel na kultivaci vztahů obou zemí, Česka i Lichtenštejnska. Myslím, že se od tohoto malého knížectví na pomezí Rakouska a Švýcarska můžeme hodně přiučit. I Lichtenštejnci od nás, samozřejmě.

Co vás vedlo k tomu, že jste se do ní rozhodl vstoupit? Na to už jsem, myslím, odpověděl.

Odkud pocházíte?

Narodil jsem se ve Zlíně, tenkrát pojmenovaném po komunistovi Gottwaldovi. Podivné jméno, podivná doba, ale vlastně všechno se přesto ještě točilo kolem stínu Bati, do jehož podniků se prakticky všichni do Zlína v předchozí generaci nastěhovali za dobře placenou práci. Maminka pochází z Prostějova a otec vyrostl v Lukách nad Jihlavou a Brtnici. Ze Zlína jsem odešel už v osmnácti – studovat do Brna na Filozofickou fakultu dnešní Masarykovy univerzity.

Čemu se věnujete v pracovním životě?

Teď se už dvanáctý rok snažím s kolegyněmi a kolegy z Národního památkového ústavu udržovat valtický zámek. Naše mise je jednoduchá: předat zámek těm, kteří přijdou po nás pokud možno bez památkově nekorektních změn a pokud možno v poněkud lepším technickém stavu.

Co vás nejvíce baví a zajímá?

Baví mě, bohudík, kdekoli, snad kromě povinné profesní byrokracie. I když jsem si, a to zase bohužel, jistý, že se stále víc stávám „astronomem“ (pozorovatelem) na úkor „astronauta“ (aktivního hybatele).